

پ. ا. ل

نگارش

دکتر حسن شفیعیان راد

اسیستان کرسی بالینی بیماریهای درونی بیمارستان پهلوی

جنگ، با همه مصائب و بدبختیهاییکه برای نوع بشر تولید میکند ممکن است منشاء اختراعات و اکتشافات گوناگونی گردد. این اختراعات و وسایل نوینی که درست میشوند چون در هنگام جنگ است بخاطر آن و بعنوان سلاح نبرد خواهد بود ولی بعدها ممکن است که از آنها بعنوان وسایل راحتی و آسایش مردم استفاده نمود. مقاله امروز ما نیز یکی از این موارد را توجیه میکند.

ب. ا. ل. که بهتر است آنرا بعنوان اسم اصلی خودش بریتیش آنتی لویزیت (۱) بنامیم دارویی است که در هنگام جنگ اخیر توسط شیمیست های انگلوسا کسن بعنوان تریاق گازهای جنگی و خصوصاً لویزیت که یک داروی ارسنیکی است کشف گردید.

امروزه نیز این دارو را بعنوان تریاق (۲) مسمومیت با ایتیموان، طلا، جیوه و خصوصاً ارسنیک بکار میبرند.

این دارو که آنرا برای اختصار بنام B.A.L می نامند عبارتست از: ۲-۳ دی مرکاپتو پروپانل و فرمول منبسطه آن $\text{CH}_2 = \text{SH}-\text{CHSH}-\text{CH}_2 \text{ OH}$ می باشد. راجع به طرز اثر این دارو چنانچه محققین آمریکائی تحقیق نموده اند عامل مؤثر دسته های SH است زیرا همانطور که میدانیم هر وقت یکی از فلزات سنگین وارد بدن شود فوری بادسته SH دیاستازهای موجود در بدن ترکیب میگردد و همین خود یک قسمت مهم از عوارض و حوادثی را که در مسمومیت های با این فلزات میبینیم توجیه میکند اما اگر حالا مقداری از B.A.L را وارد بدن کنیم بعلت اینکه

دارای دودسته SH میباشد با مواد سمی در حقیقت خویشاوندی بهتری داشته و نه تنها مواد سمی موجود در خون را جذب میکند بلکه مواد جذب شده بوسیله نسوج را خنثی می نماید و چون سهولت هم دفع میشود بزودی بیمار را شفا خواهد داد .

این مطلب را با تجربه زیر نیز میتوان ثابت نمود بدین معنی که یک محلولی از ارسنیک تهیه و غلظت آنرا نوعی انتخاب می کنیم که اگر مقداری تری پانوزوم در آن بریزیم تغییرات دژنراتیو پیدا کرده رازین بروند حال اگر بهمین محلول مقداری از بال را اضافه کنیم ملاحظه خواهیم نمود که تری پانوزوم ها حرکت و شکل طبیعی خود را دوباره بدست خواهند آورد بدیهی است که هر چه زودتر بال به محلول فوق اضافه شود و بهمان نسبت نیز نتیجه عمل عالی تر خواهد بود و این امر از لحاظ سریری نیز ثابت گشته و مثلاً در مورد مسمومیت های ارسنیک (خصوصاً اگر انولوسیتوز، اریترودرمی و آنسفالوپاتی های ارسنیک) که تزریق بال زودتر از ۲۶ ساعت بعد از مسمومیت انجام شده ۰.۹٪ بیماران بهبودی کامل یافته اند در نفريت جیوه حاد نیز اگر از این دارو بزودی استفاده کنیم نتایج بسیار عالی بدست خواهیم آورد .

بال معمولاً بصورت آمپولهای ۵ cc ر ۴ از محلول روغنی ۰.۱٪ آن تهیه شده و طرز استعمال آن مثلاً در مورد مسمومیت های حاد با ارسنیک بطریق زیر است .

سه روز اول روزی سه تزریق (و در موارد سخت تا شش تزریق) انجام میشود مقدار کلی داروی مصرف شده نباید از ۰.۵ گرم در روز تجاوز کند و یا بعبارت دیگر در موارد سخت مقدار داروی تزریق شده برای هر دفعه معادل با ۳ میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بیمار میباشد مثلاً اگر مریضی ۵۰ کیلو گرم وزن دارد هر دفعه ۱۵۰ گرم مقدار تزریقی و یا ۱/۵ cc از محلول تجارتهی خواهد بود .

تزریقات هر ۳-۴ ساعت یکمرتبه در ۱۲ ساعت اولیه و بعداً روزی دو تزریق یکی صبح و یکی عصر کافی خواهد بود و این عمل را باید تا ۱۰ روز ادامه داد .

در موارد سخت دوروز اول روزی شش تزریق روز سوم چهارتزریق و ده روز بعد نیز روزی دو تزریق باید بعمل آید و در اشکال خفیف نیز ۱/۵-۲ میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بیمار کافی است ولی باید همیشه احتیاط را در نظر داشت زیرا:

اندازه مؤثر این دارو بسیار نزدیک به اندازه سمی آن است.

این تزریقات با آنکه دردناک میباشند باید داخل عضله انجام شوند و گاهی اوقات نیز سردرد، حالت تهوع، حس سوزش در حلق، حس فشارهای انقباضی در قفسه صدری و اشک ریزی نیز در اثر آن پیدا خواهد شد ولی معمولاً پس از ۲ ساعت از بین رفته و بیمار را راحت میگذارد. در هر صورت این دارو در مراحل اولیه عمل بوده و لازم است که مطالعات بیشتری در باره آن بعمل آمده و از آن در سایر مسمومیت‌ها نیز استفاده نمود.